

תת"ע 358/08/16 - מדינת ישראל נגד דוד מטודי

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 358-08-16 מדינת ישראל נ' דוד מטודי
בפני כבוד השופטת מגי כהן

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

דוד מטודי

הנאשם

הכרעת דין

הנאשם זוכה מחמת הספק ולהלן נימוקי הכרעת הדין:

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום לפיו ביום 23.10.2015 בשעה 07:25 בכביש 40 קילומטר 271 נהג ברכב מ.ר. 6119860 ולא ציית לתמרור 302 שמוצב בדרך בכיוון נסיעתו בכך שלא עצר במקום בו ניתן לראות את התנועה בדרך החוצה תקנה לפי 22 (א) ו-64 (ד) לתקנות התעבורה.

בתשובה לאישום טען הנאשם כי יצא מרחוב דניאל, עצר בעצירה מוחלטת, השוטר ישב ברכב עם גב אליו, הוא לקח את הפניה ימינה, השוטר יצא מהרכב ועצר אותו על אי ציות לתמרור עצור. כמו כן, טען הנאשם כי יש צמחיה שלא מאפשרת לשוטר להסתכל לכיוון שלו, הוא עצר עצירה מוחלטת ונסע באיטיות. כמו כן טען שביחד עם השוטר היה שוטר נוסף ברכב.

מטעם התביעה העיד שגיא משה אשר ערך את הודעת תשלום קנס ת/1, שם ציין השוטר את תגובתו הראשונית של הנאשם: "אתה היית בתוך הרכב, יש שיחים מולך, לא היה לך שדה ראייה, אני עמדתי ולא מודה באשמה". כמו כן, בחקירתו השוטר אישר כי הוא ישב בתוך הרכב.

בחקירה נגדית אישר השוטר את התמונה נ/1 שהציג לו הנאשם.

לאחר ששקלתי את עדותו של עד התביעה, של הנאשם, עיינתי במסמכים שהוגשו והתמונה נ/1 והזהרתי את עצמי שמדובר בעדות יחידה במשפט פלילי, התעורר בליבי ספק אם ביצע הנאשם את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

מעיון בנ/1 עולה כי השוטר, ישב ברכב עם הגב לצומת נשוא האישום. השוטר אישר כי הוא ישב בתוך הרכב שעמד כ-10 מטר מהצומת, וכאשר נשאל איך יכול היה להסתכל על הצומת מסר כי הפנים שלו מופנות לצומת.

הנאשם העיד להגנתו, חזר על כך שהוא עצר ושלא היה לשוטר שדה ראייה.

מאופן ישיבתו של העד התעורר בליבי ספק האם יכול היה להבחין בביצוע העבירה ואי עצירת הגלגלים של הרכב.

מעיון בת/1 עולה כי הוא ישב במושב שליד הנהג ולא ציין הכיצד הבחין לכיוון הצומת, כלומר האם הוא סובב ראשו, האם הוא פתח את הדלת והוציא חלק מפלג עליון של גופו כדי להסתכל על ביצוע העבירה. מה גם שבמהלך החקירה הנגדית ציין כי כשהוא יושב באוטו הוא משאיר דלת פתוחה קצת שאם הנהג לא יעצור הוא יפתח את הדלת, מכאן ניתן להסיק כי ייתכן ודלת הרכב לא הייתה פתוחה באופן שאפשר לשוטר לראות את העבירה.

עוד אציין כי לטענת הנאשם היה נוכח שוטר נוסף אולם לא הובא להעיד, לא הוגשו מסמכים שנערכו על ידו והוא לא ראה את ביצוע העבירה.

גרסתו של הנאשם עקבית, טען לאורך כל הדרך שהוא לא ביצע את העבירה, שעצר ולאחר מכן המשיך את הנסיעה.

מכל הנתונים הנ"ל לא מצאתי כי התביעה הוכיחה מעל כל ספק סביר את יסודות העבירה והחלטתי לזכות את הנאשם מחמת הספק.

המזכירות תשלח העתק נימוקי הכרעת הדין לצדדים בדואר.

ניתנה היום, ב' שבט תשע"ז, 29 ינואר 2017, במעמד הצדדים